

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Czajkowski Stanisław

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2016 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Czajkowski Stanisław	
6. LICZBA STRON/KART: 28		7. LICZBA SKANÓW: 28
8. DATA WYKONANIA: 2016	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

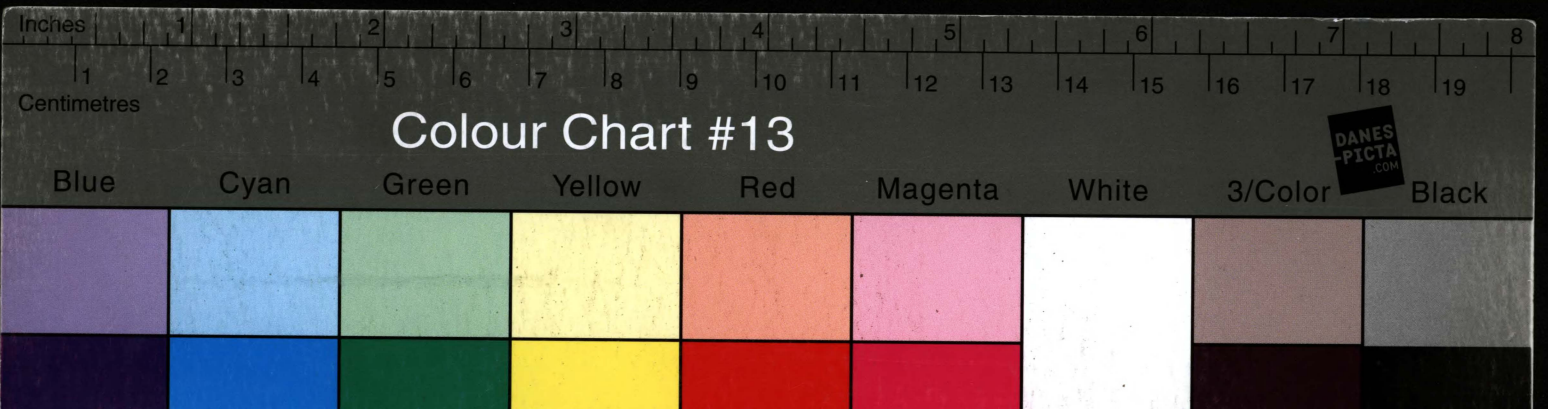
1
Do Rady Wydziałowej
Wydziału Filozoficznego Uni-
wersytetu Jagiellońskiego w Kra-
kowie

Stanisław Czajkowski,
studenta rzeczywistego
Wydziału Filozoficznego
Uniw. Jag., zamieszka-
łego w Krakowie przy ul.
Królowej 8 (gł. M.C.A.)

Podanie

ukończysz w czerwcu 1923 roku Gimnazjum Państwowe imienia Mikołaja Kopernika w Łodzi, nastąpiłem we wrześniu tego roku na Wydział Filozoficzny Uniw. Jag., poświęcając ten pierwszy rok moich studiów uniwersyteckich na zdobycie podstaw ogólnych kultury filozoficznej, słuchając wykładów profesorów: Rubczyńskiego (Filozofia grecka), Karbowskiego (Logika i dogmatyka), Heinricha (Teoria Poznania), Wachholza (Psychopatologia) i Chwistka (Matematyka dla przyrodników). W roku tym złożyłem dwa kolokwja u prof. Rubczyńskiego (Filozofia praktyczna Arystotelesa i Historia filozofii greckiej po Arystotelesie), jedno u prof. Heinricha (z Teorii poznania) i jedno u dr. Chwistka (z matematyki dla przyrodników). Nadto przedstawiłem prof. Rubczyńskiemu referat o istocie i ewolucji pojęć, który uważałem za równowartościowy z kolokwjum.

Pięć następnych semestrów przebywałem na Uniwersytecie Paryskim (Sorbonie) w charakterze studenta rzeczywistego.

w pierwszym roku mego pobytu w Paryżu²
zajmowałem się przede wszystkim logiką (prof.
Lalande), filozofia ogólna (prof. Tisserand)
i historia filozofii (profesorowie: Robin, Gibbon
i Brehier), Descartes i Spinoza, w pierwszym
rzędzie. Stuchając nadto wykładów prof.
Janeta (w Collège de France) z psychologii
porównawczej, prof. Delacroix z psychol-
ogii ogólnej i prof. Bachel'a z estetyki Schil-
lera i Hegla. W roku tym przedstawiłem
prof. Lalande'owi referat: „Sur l'utilité lo-
gique des propositions identiques”, zaś
po egzaminach piśmiennych i ustnych
w czerwcu i lipcu tegoż roku uzyskałem
Certificat d'Études Supérieures de Philosophie
générale et de Logique.

W drugim roku moich studiów w Pa-
ryżu, nie przestając zajmować się historią
filozofii (tym razem pracowałem przede wszyst-
kiem według wskazań prof. Gibbon'a nad
filozofią średnio-wieczną), główny nacisk poło-
żyłem na psychologię, stuchając odpowied-
nich wykładów (prof. Janeta i Delacroix'a),
biorąc udział w conférences prof. Delacroixa
i w zajęciach praktycznych w Asile de St-
Anne, (zajęcia z psychopatologią pod kierunkiem
zastępującego prof. Dumas'a, docenta d^r Wallon'a)
W Antym tegoż roku (25-26) przedstawiłem
prof. Delacroix'owi pracę: „de rôle des per-
ceptions visuelles dans le plaisir esthétique”,
gdzie starałem się nawiązać do poglądów
naszego Abramowskiego. Kilka moich
wniosków znajduje się w wy-

31
dańej w resztym roku pracy prof. Delacroix
p.t. Psychologie de l'Art (na str. 414 i 415)
W marcu tegoż roku stanąłem do egzami-
nów i uzyskałem Certificat d'Etudes Su-
périeures de Psychologie. W II^m semestrze
stuchając nadto wykładów prof. Sautou-
net'a i Bouglégo z socjologii.

Ostatni³⁴ semestr spędzony przez mnie
w Paryżu poświęciłem przede wszystkim
socjologii i etnologii ludów pierwotnych, pra-
cując nad temi przedmiotami podług
wskazówek prof. Bouglégo i Sautounet'a.
Po zdaniu przepisanych egzaminów otrzy-
małem w marcu (1927 r.) Certificat
d'Etudes Supérieures de Morale et de Sociologie
tak, że tylko jeden certyfikat mi pozostał
do uzyskania licencji.

W kwietniu reszty roku wróciłem
do kraju i zapisałem się z powrotem na
Wydział Filozoficzny Univ. Jagellońskiego,
gdzie przebyłem ostatni trymestr
roku reszty i dwa obecnego, biorąc
udział w seminariach prof. Barbowskiego
i prof. Hubczyńskiego i pisząc ukończoną
już rozprawę p.t. „Oświata i znaczenie
pojęcia Boga w filozofii Kartezjusza”.

Wobec tego, iż mam już razem
cztery i pół roku studiów (6 trymestrów
w Krakowie i 5 semestrów w Paryżu),
proszę, uprzejmie Rade Wydziało-
wej o dopuszczenie mnie do egzami-
nów ścisłych (z filozofii i z etnologii)
w myśl § 1^{go} rozporządzenia b. austr.

Ministra Wyznań i Oświaty z dnia 16 marca 1899⁴ r. roku (d. 56 Dz. praw).

Do podania kandydatów:

1° Odpis wiarytelny świadectwa dojrzałości, wydanego w Gminie im. Kopernika w Łodzi

2° Dyplom z Uniwersytetu Jagiellońskiego

3° Dyplom z Uniwersytetu Paryskiego, stwierdzający 4 wymagania do licencjatu i inskrypcje semestralne i immatrykulacje na rok 1926-27

4° zaświadczenie Dykana Wydz. Fil. Sorbońskiej o ukończeniu na studia w latach 1924-25 i 1925-26 oraz karty immatrykulacyjnej na rok 1926-27

5° Odpisy wiarytelne trzech wyśkanych na Sorbonie Certifikatów studiów Wyższych.

6° Dwie wyśkanych na Uniw. Jagiellońskim świadectw kolokwjalnych.

Stanisław Czajkowski.

5
WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIwersytetu Jagiellońskiego
W KRAKOWIE

L: 891/28

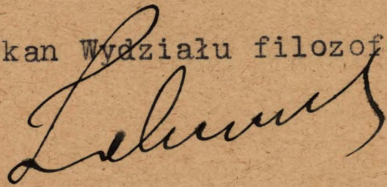
W Krakowie, dnia 12 maja 1928 r.

JW Panu Prof. drowi Rubczyńskiemu

W
m i e j s c u

przesyłam podanie p. Czajkowskiego z prośbą o wydanie opinii na
najbliższe posiedzenie Rady Wydziału filozoficznego:

Dziekan Wydziału filozoficznego:

filozofia

Do Dziekana Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie

Stanisław Czajkowski,
studenta rzeczywistego Wydziału Filozoficznego Uniw.
Jag.

Pr. Jarbowski
Kunberg

Podanie

Na podstawie uchwały Rady Wydziałowej z dnia 25^{go} maja 1928^{go} roku, mającej mi pięć semestrów spędzonych w Sorbonie, proszę, uprzejmie Dziekanat Wydziału Filozoficznego o dopuszczenie mnie do egzaminów scistycznych: do egzaminów dwugodzinnych z filozofii i do egzaminów jednogodzinnych z etnologii.

Do podania załączam:

- 1° Odpis wiarytelny świadectwa dojrzałości, uzyskanego w Gimn. Państwowym im. Mikołaja Kopernika w Łodzi
- 2° Świadełko z Uniw. Jagiellońskiego
- 3° Świadełko z Uniw. Paryskiego
- 4° Odpisy wiarytelne trzech uzyskanych na Sorbonie Certyfikatów Studiów Wyższych
- 5° Ośm' uzyskanych na Uniw. Jagiellońskim świadectw Kolokwjalnych
- 6° Kopia dysertacji p.t. „Rola i znaczenie pojęcia Boga w filozofii Kartezjusza”
- 7° Curriculum vitae

Stanisław Czajkowski

Kraków 13. VI. 1928.

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

W Krakowie, dnia 25 czerwca 1928 r.

Wspaniałemu Profesorowi:

Dr. G. Garbowskiej

" Rubczyński

Przeżyłem podanie p. Stanisława
Gajkowskiego z prośbą o wydanie
opinii na piśmie czy na podstawie
załączonych prac można kandydata
pochwalić do tytułu.

Przeżyłem podanie p. Stanisława

Przeżyłem podanie p. Stanisława
Gajkowskiego z prośbą o wydanie
opinii na piśmie czy na podstawie
załączonych prac można kandydata
pochwalić do tytułu.

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE

L: 1165/28

W Krakowie, dnia 25 czerwca 1928 r.

JW Panom Profesorom:

Drowi Garbowskiemu

" Rubczyńskiemu

Przesyłam podanie p. Stanisława
Czajkowskiego z prośbą o wydanie
opinji na piśmie czy na podstawie
załączonej pracy można kandydata
dopuścić do rygorozów.-

Dziękam Wydziału filozoficznego:

Lehmur

Procesyja odbyła się d. 26. VI 28.

Rektor: Prof. Hallenbach

Dekan: " Sencowski

Prorektor: Rubczyński

*Wszystkie złożone przez
mnie dokumenty w dniu dzisiejszym
odebrałem.*

Kraków. 9. III. 31.

D. S. T. Czajkowski

Curriculum vitae

Urodziłem się 22. IX. 1904 w Łodzi z ojca Stanisława i matki Anny z Gabrzejewiczów. Do I^{ej} klasy szkoły średniej wstąpiłem we wrześniu 1915^{ego} roku, a w czerwcu 1923^{ego} roku ukończyłem Gimnazjum Państwowe imienia Mikołaja Kopernika w Łodzi.

We wrześniu tegoż roku wstąpiłem na Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego, poświęcając tam pierwszy rok moich studiów uniwersyteckich na zdobycie podstaw ogólnych kultury filozoficznej, słuchając wykładów filozoficznych profesorów Hubczyńskiego, Garbowskiego i Heinricha i matematyki dla przyrodników dra Chwistka. W roku tym odczytałem dwa wykłady u prof. Hubczyńskiego, jedno u prof. Heinricha (z teorii poznania) i jedno u doktora Chwistka (z matematyki dla przyrodników). Przedstawiłem nadto prof. Hubczyńskiemu referat „O istocie i ewolucji pojęć”.

Ośmiu następnych semestrów przebywałem na Uniwersytecie Paryskim (Sorbonne) w charakterze studenta rzeczywistego.

W pierwszym roku mego pobytu w Paryżu zajmowałem się przede wszystkim logiką (prof. H. Launé) i historią filozofii (profesorowie: L. Robin, E. Gilson i E. Brehier), Descartese'm i Spinozą w pierwszym i drugim.

Studowałem nadto wykłady prof. Delacroix'a z psychologii ogólnej i prof. Janet'a z psychologii porównawczej (w Collège de France).

W roku tym przedstawiłem prof. Launé'owi referat: „Sur l'utilité logique des propositions identiques”, zaś po egzaminach ustnych i pisemnych wyjechałem w lipcu tegoż

14

(1925-26) roku Certificat d'Études Supérieures
de Philosophie générale et de Logique.

W drugim roku moich studiów w Paryżu,
nie przestając zajmować się historią filozofii
(tym razem pracować przede wszystkim według
wskazówek prof. Gibson'a nad filozofią średniowiecz-
ną), główny nacisk położyłem na psychologię,
stuchając odpowiednich wykładów (prof. Gaussen'a
i prof. Delacroix'a) i biorąc udział w zajęciach
praktycznych w Atsile de St. Anne (zajęcia z psy-
chopatologii pod kierunkiem dra Wallon'a, zas-
tępującego prof. Dumas'a).

W lutym tegoż roku (25-26) przedstawiłem
prof. Delacroix'owi pracę: „Le rôle des images
visuelles dans le plaisir esthétique”, gdzie sta-
rałem się nawiązać do poglądów naszego
kramarskiego i rozwinąć je. Kilka moich
uwag i wniosków znalazł się w wydanej
w resztym roku pracy prof. Delacroix'a
p.t. Psychologie de l'Art (na str. 414 i 445 ss.)

W marcu tegoż roku uzyskałem Certi-
ficat d'Études Supérieures de Psychologie.
W drugim semestrze tegoż roku stuchalem
nadto wykładów profesorów Bouglé'go i Sau-
cœur'a z socjologii.

Ostatni semestr spędziłem przede-
mnie w Paryżu poświęcając przede-
wszystkiem socjologii i etnologii ludów
pierwotnych. Po zdaniu przepisanych
egzaminów otrzymałem w marcu (1927)
Certificat d'Études Supérieures de Morale
et de Sociologie.

W kwietniu następnego roku wróci-
łem do kraju i napisałem się z pow-
rotem na Wydział Filozoficzny
Uniwersytetu Jag., gdzie przebyłem ostatni
trymestr roku następnego i dwa obec-
nego. W czasie tym napisałem.

w seminarijnym (prof. Garbowskiego prace p.t. „Bo-
la i znaczenie pojęcia Boga w filozofii Kar-
tozjuszka, biorąc nadto czynny udział w se-
minarijnym profesora ~~Garbowskiego~~ Rubczyń-
skiego.

Stanisław Czajkowski

Praca niniejsza jest oparta w pierwszym rzędzie na bezpośrednim obcowaniu z myślą Descartes'a, zawartą w jego dziełach.

Ze względu na temat naszej pracy chodzi tu przede wszystkim o Rozprawę o Metodzie, o Medytację Metafizyczną, o nierównany zbiór Obiekcji i Odpowiedzi na nie, o Część pierwszą Traktatu Filozofii (Principes) i wreszcie o cały szereg listów, z których niektóre są niezmierniejszą doniosłością dla historii filozofii.

W I^{ym} rozdziale zwróciliśmy nadto uwagę na wielkie znaczenie historyczne i psychologiczne jednego z traktatów młodzieńczego Kartezjusza - 12^{ego} stożnicowych Olympica, przyznając także na strukturę logiczną, systematyczną i jego teorię poznania uwzględniwszy Regulae i Inquisitio Veritatis.

Oprócz samych prac Descartes'a pomocnymi nam były w niniejszym lub większym stopniu następujące dzieła i opracowania:

1. E. Boutroux - Des Vérités Éternelles chez Descartes. (Paris. 1927). Jest to tłumaczenie francuskie tezy Tacin'skiej z r. 1875. (*De Veritatibus aeternis apud Cartesium*)

2. O. Hamelin - Le Système de Descartes (2e éd.; Paris, 1921)

3. D. Cochi - Descartes (Paris, 1913)

4. d. Liard - Descartes (Paris, 1882)

5. Fr. Bouillier - Histoire de la Philosophie Cartésienne (3e éd.; Paris, 1868)

1. Miał tu na myśli przede wszystkim trzy listy do Mersenne'a z r. 1630-31 (15.IV, 6.V i 27.V) ^{w których} a prawdziwie wielkich list do państwa Newcastle z marca (lub kwietnia) 1649 r. i szereg wspomnianych w tekście innych listów (do Clerselier'a, Kanuta, Morsa i Mersland'a)

6. P. Landormy - Descartes (6e éd. Paris, P. Mellottée) 18
 7. Bordas-Demoulin - Le Cartésianisme
 8. J. Maritain - Trois Réformateurs (Paris, 1926)
 9. H. Twardowski - Idee u. Perception. Eine Untersuchung aus Descartes (Wien 1892)
 10. L. Brunschvicg - Spinoza et ses contemporains (3e éd. Paris 1923)
 11. Baillet - La vie de Moins. Descartes (Paris 1691)

Wadto:

12) Specjalny numer Revue de Métaphysique et de Morale z lipca 1896 r., zawierający artykuły o Descartesie piona Watorpa, Boutroux'a, Haūnequin'a, Tannery'ego, Adam'a, Brochard'a, dānson'a, Blondela i innych.

13) Wierzmiernie ważny artykuł Milhaud'a:
Une crise mystique de Descartes en 1619 (Revue de Mét. et de Mor., 1916)

Przy zestawieniach Descartes'a z Arystotelesem operaliśmy się na dziele Piat'a - Aristote (Paris 1912, 2e éd.)

Przy porównywaniu Descartes'a z różnymi myślicielami Śrēdnio-wieka korzystaliśmy z dzieła Gilson'a - Phil. au Moyen - Age (Paris 1925),
 odnośnie zaś ^{do} św. Tomasa z - P. Rousselot'a - L'Intellectualisme de St Thomas (2e éd., Paris 1924)

Pozostałe, niewymienione tu źródła znajdują się w odsyłaczach do tekstu.

Uwaga: By uniknąć ciągłych powtórzeń, będziemy oznaczać wymienione tu dzieła tylko nazwiskami ich autorów.

Odsyłacz do pism Descartes'a i skróty używane¹⁹

- a. Odsyłacz do stron Discours de la Méthode, Méditations Métaphysiques i Objections et Réponses odnoszący się do wydania Flammarion'a
- b. Odsyłacz do I^{ej} części Principes odnoszący się do ich 7^{ego} wydania w Hachette'a
- c. Odsyłacz do listów odnoszący się do wydania kompletnego Adam et Paul'ery (w skrócie A. T.)

By uniknąć ciągłych powtarzań catkowitych tytułów, oznaczamy:

Discours de la Méthode	przez	<u>Disc.</u>
Méditations Métaphysiques	"	<u>Méd.</u> (I Méd, II Méd. it.d.)
Principes de Philosophie	"	<u>Princ.</u>
Objections	"	<u>Obj.</u> (I Obj, II Obj. it.d.)
Réponses aux Objections	"	<u>Rép.</u> (I Rép., II Rép. it.1.)

Cyfry rzymskie będą oznaczać odpowiednie części Discours de la Méthode (Disc. I, Disc. II it.d.) i Principes, poszczególne Medytacje (I Méd, II Méd it.d.) poszczególne Objections et i Réponses aux Objections

Cyfry arabskie będą oznaczać strony, a w Principes - paragrafy.

- Stak np. IV Rép., 234 znaczy - Réponses aux Quatrièmes Objections, str. 234 (wydanie Flammarion'a)
- " Princ I, 23 znaczy § 23 I^{ej} części Principes
- " III Méd., 84 " Trzecia Medytacja, str. 84^a
- " Disc. IV, 23 " IV^a część Discours de la Méthode, str. 23^a

... de la philosophie ...
... de la philosophie ...
... de la philosophie ...

... de la philosophie ...
... de la philosophie ...
... de la philosophie ...

(1) Spécialité ...
... de la philosophie ...
... de la philosophie ...

... de la philosophie ...
... de la philosophie ...
... de la philosophie ...

... de la philosophie ...
... de la philosophie ...
... de la philosophie ...

Recenzja

rozprawy p. Stanisława Czajkowskiego
p. 1.

"Rola i znaczenie pojęcia Boga w filozofii Kartezjusza."

Rozprawa p. Czajkowskiego jest pojęciową monografią, bardzo dokładnie i starannie opracowaną na podstawie wcale gruntownej znajomości tekstów Dekarta - nie tylko jego korespondencji - oraz literatury kartezjańskiej współczesnej jakkolwiek chodzi o myśliciela francuskiego, apparatus jednak exposure nie, oprócz autorów francuskich, co najmniej z zakresu niemieckimi. Tymczasem jest tak, że autor studiował w Paryżu i niemieckiego języka prawdopodobnie dość dobrze nie zna; cytuje tylko 2 razy krótko Freudenthala o Spinozie, podczas gdy chociażby jeden darowy i krótki rozbiór Kunona Fischera byłby nam pożyteczny wcale korekcyjnie.

Temat swój opracował p. Cz. z widocznym umiłowaniem przedmiotu, co dobrze o nim rokując jako historyku filozofii. Wprowady jego, wprowadzenie do treści, dotychczasowej w swej części jawnych, nieokreślonych, sporów o pojęcie terminów, technicznych, wprowadzającą pewność, przekonanie i zapewnienie, który jednak nigdzie nie staje się zbyt rozległym. Należy pamiętać tego, że autor zdaje się rozrzucać najważniejszych punktach, gdzieś taktycznie z Dekartem; skupiając się na autorów, którzy nemus. jego nie wstępując do rozprawy i niejedno stając się niespójnym; jak Hamelin, że np. mistyczny dyktando Liarda nie znajduje taksu w jego obrębie. Wielkim niedostatkim pracy jest brak jakiegokolwiek stanowienia z krytyczną charakterystyką stanowiska Dekarta; gdyż ostatni ułamek rozprawy o pojęciu substancji jest tylko jednym z opinii i stanowi w istocie niepotrzebny, który ewentualnie należałoby użyć raczej pomiędzy resztą porządkową. Ogólna epilogowa rozprawa

nie autor poprostu krytykowi, a ten mógłby mieć porównanie,
czy autor dorósti krytykowi do jego zadania. Najbardziej zastępczo. Budowa
musi być I, gdzie wypone wyznaczenia Deherta w „Ogólnym” widać
te zostały zbyt dołownie, a wielki filozof przedstawia się jako fantasty,
oprowadzony przez sny o diwinyjnym typie! Powstało z ten sposób
obawy wyrażają się jednak w dużym ciągu, jakkolwiek obaw niepełni
cielo nie przedstawia się krytykowi (i po przedstawianiu ciału)
w metafizyce ścisłej. Autor, pochłonięty przez metafizyczne
między innymi Deherta, nie zdaje się ocenić jasno roli i znaczenia
metafizyki, a niegłęboko problemu Boga i celowości jego
działa. Pogląd stawa, przytoczone w I. rozdziale: „Sunt in nobis semi,
na scintillae sicut in silice...” są wyjątkiem wyrażeniem wiary w Boga,
mowa racjonalizmu. Autor nie dostaje też pewnych sprzeczności
w sprawie „Światła rozumu” Deherta, gdy w III. rozdziale mówi o obję-
ciach i charakterze intelektualnych stań rozumnych. Nie
wiadomo dalej, co myśli o rozumie, idąc w tym kierunku, że
tylko z woli Boga niema sprzeczności np. $2 \times 4 = 8$, a że bez
pomocy Boga nie istniałyby pewności przed matematycznymi. Trudno
dalej, trzymając się autora, że istnieć w trójce „*cogito ergo sum*”
oczuje Dehert intelekt ze wszelkimi przesłankami matematycznymi,
z matematycznymi i animistycznymi. Na str. 83 błądnie trzymając autora,
jakoby Dehert obrotował się in merito tej argumentacji do „*ensus
communis*”. Nie wyjeżdża też jasno stonunek dowodu ontologicznego
do poznawczego systemu Deherta. Podkreślenie i ekspozycja pości-
nawczych obiektów i formalnej porównania: nieco do wyse-
nia. Natomiast bardzo dobrze i jasno rozumie autor dyskusję
Deherta z Cartesianem, Gassendim, Arnauldem. Ciekawe wywody
zapadły w sprawie ontologicznego rylogizmu Deherta wobec
Leibniza, z dyskusją o możliwości i nieprzezwyciężalności natury rzeczy.
(Autor nigdy nie użył wyrazu „istota” rzeczy). Dobrze też restaurowano
(w rozdz. II i VIII) porównanie poglądy Spinozy i Deherta na istotę
Boga, z tym, że stanowisko panteisty jest tu tak wyrażone, a nie
indywidualisty. Pogląd wyraża rzecz o kryterium prawdy. —

Jaki z uważającymi wywody, uważam wyrażać za cenny przy-
wzrost do wyrażenia Deherta, zawierający tu i odcienie oryginalne

^{*)} Tuż przed przekładem był to autorowi pisał o Deherta i Spinozy.

myśli, wątpliwości i argumenty. Aby być drukowaną, wymagałaby czasu, nego retencji i wskazanego wyżej usystematyzowania. Prawdopodobnie musi być ułec trzeźwością korekcie. Krytycznym próbą jest co chwila o jakieś dyskusji, jak dopetrując „cogito” a „circulus” a et. Nie można przypisać na przypuszczenia: emineńcy, pomysłowy, rewolucyjny. Prawdopodobnie nieustannie jest „a propos”, zresztą powracające. Są też błędy gramatyczne (np. roztworu od respo) i ortograficzne, jak obiektywny, subiektywny; lepiej byłoby pisać „idea” zamiast „ideja”. Termin „transcendentalny” należy umieścić w „transcendentalnym” (str. 59 i 91).

Prof. dr. Tar. Garbowski.

Wgadram się ze zdaniem Prof. Garbowski, iż przed k. Cz. ma ubok wielu zalet także i braki, które też ujawniły się w toku dyskusji, doświadczonej nad pewnieniem jej ceszami, w seminarium filozoficznym. W każdym razie jednak przeważają jej strony dodatnie: samowolność i rozległość widnokręgu w ujęciu istotnych rysów filozofii kartezjańskiej; nad ujęciem, t. j. zwrócenia nad niedostatecznie nasadzeniem formy. przeszerzaniem, które autor zapewne ^{ostatecznie} przed przygotowaniem swojej pracy do druku bawił to uważać jako nieintegralne. bawił też zastanawiać co do nich wyrażenie, iż są to tylko hipotezy na razie, dla których spodziewa się znaleźć dowody dopiero wśród dalszych studiów nad tym przedmiotem.

Pomimo wszelkich naszych zastrzeżeń praca ta zastępuje na to, a szły na jej podstawie k. Cz. był dopuszczony do egzaminu z filozofii jako przedmiot główny

6/XI 1928

W. Rubkowski

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

[illegible]

L. 2216/28

PROTOKÓŁ

jedno-godzinne rygorozum z etnologji z p. Stanisławem CZAJKOWSKIM
odbytego dnia 11 grudnia 1928 r.

O B E C N I:

Przewodniczący: Dziekan Prof.dr. Semkowicz

Egzaminatorowie: " " Garbowski
 " " Bystron

Egzamin rozpoczął o godz. 9 Prof.dr. J. Bystron i egzaminował do
godz. 9:30 następnie egzaminował Prof.dr. T. Garbowski do godz. 10

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za:

dostateczny

d. j. w.

Semkowicz

T. Garbowski

Bystron

L. 1202/29

27

PROTOKÓŁ

dwu-godzinne rygorozum z filozofji z p. Stanisławem Czajkowskim
odbytego dnia 20 czerwca 1929 r.

O B E C N I:

Przewodniczący: Dziekan Prof.dr. Semkowicz

Egzaminatorowie: " " Rubczyński

" " Garbowski

Egzamin rozpoczął o godz. 9 Prof.dr. Rubczyński i egzaminował
do godz. 10, następnie egzaminował Prof.dr. Garbowski do godz. 10

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za: celujący.

d. j. w.

Przewodniczący:
Rubczyński
Garbowski.

